

е възлизалъ на 22,368 тона, на стойность 849,990,000 лв., а презъ 1938 год. сѣщия пада на 15,180 тона, за 436,623,000 лв. Това чувствително намаление по обемъ и стойность на износа на яйца се дължи, покрай другото, и на липсата въ селското стопанство, на богати на бѣлтъчни вещества храни. Недостига на бѣлтъчни фуражни сръдства е една отъ основнитѣ прѣчки за развитието на нашето продуктивно скотовѣдство. Съ изхранването на къспето, нашия износъ не само нѣма да намалѣе, а сигурно ще се увеличи.

При крайно неблагоприятната пазарна конюнктура за скотовѣднитѣ произведения и при общата тенденция за интензивирание на всички останали клонове на земеделското ни производство, единствената възможность да станемъ конкурентноспособни и съ скотовѣдни произведения, е подобрене техниката на развъждането и рационализиране режима на храненето. **Безъ широката употреба на слънчогледовото къспе, обаче, и дума не може да става за рационално хранене на продуктивния добитък.**

Въ изложението се твърди, че щомъ има едно реално търсене на къспе въ страната, маслобойнитѣ не правятъ никакви опити да го задържатъ за експортъ и, че ако семепроизводителитѣ почнатъ въ по-голѣмъ размѣръ да взематъ къспето обратно, ще се промѣни и формата на плащания уемъ.

Напротивъ, ние твърдимъ, че до като не бѣ се намѣсилъ Съюзътъ на говедовѣднитѣ д-ва въ Плѣвень и нѣколко районни кооперативни съюзи за задружна преработка на слънчогледовото семе по договоръ, при условие къспето да се връща обратно на стопанина, употребата на последното бѣше действително незначителна. И тъкмо затова изхранването 10,700,000 кгр. къспе презъ 1938 г. не е разпредѣлено еднакво въ всички райони на страната, а таково е употребено най-много въ ония околии, където преработката е била оговорена по договорни условия. Отъ всичко гореизложено е очевидно, че пласирането на къспето вътре въ страната презъ последнитѣ години е резултатъ на намѣсата на кооперативитѣ и въздействието на агрономическитѣ органи, главно въ развъдната област на сивото мѣстно говедо и още нѣколко околии на страната. Явно е, че твърдението на масло-фабрикантитѣ, какво, липсване фуражъ, а „система“ — е наистина голословно. Въ случая, Земеделскитѣ камари не искатъ нищо друго, освенъ приложената „система“ за въвеждане масовата употреба на къспето, дала тъй насърчителни резултати въ тия райони, да се генерализира за цѣлата страна. Това съвсемъ не означава, че искането на Земеделскитѣ камари да се унифицира режима на преработката на слънчогледовото семе е едно „излишно вмешателство“, както